

3229 $\frac{5}{2}$ 16: 1. Beh. af F. t. L. om Lønninger for Tjenestemænd under Kultusministeriet m. fl. 3230

Stykke 3, men hvis der ude i Marginen var smaa Tal, kunde man straks se det Nummer, de forskellige Stykker havde, og det hele vilde baade ved Behandlingen her i Tinget og i Udvalgene ved Stilling af Ændringsforslag blive nemmere og lettere at overse.

Det Lovforslag, som angaar Universitetet og Kommunitetet, er væsentlig bygget paa Kommissionsbetænkningen af 1912, dog med enkelte Afvigelser, saaledes er de første Paragraffer i den højtærede Ministers Lovforslag noget forskellige fra Kommissionens første Paragraffer. Den højtærede Ministers Lovforslag er et rent Lønningslovsforslag, medens de Paragraffer i Kommissionsforslaget, som normerer Stillingerne og nævner Antallet af Professorer og Docenter samt indeholder Bestemmelser om, at Universitetslærerne er forpligtede til uden yderligere Vederlag at holde de Forelæsninger, Eksaminatorier og Øvelser, som udgør en Del af de fastsatte Planer for Embedsstudierne, er udgaaet. Jeg er ikke sikker paa, at dette er heldigt, jeg havde egentlig hellere set, at Pladserne var normerede i selve Lønningslovsforslaget. Det er muligt, at den højtærede Minister har gyldige Grunde for denne Ændring, men jeg vil lyse efter disse Grunde og altsaa spørge den højtærede Minister, hvorfor Lovforslaget er formet saaledes, som det er.

Som det ærede Medlem, der talte paa Partiet Venstres Vegne (Markvorsen), gjorde opmærksom paa, er der meget betydelige Stigninger i Lønningerne, men jeg vil dog udtale overfor det ærede Medlem, at det i Grunden er en lidt skæv Fremgangsmaade stadig at sammenligne en Tjenestes foreslaaede Løn med den tidligere Løn og sige, at saa meget har der tidligere været givet i Løn, saa meget er der nu foreslaaet, Differencen er altsaa saa stor, og derpaa ud fra denne Difference drage Slutninger om Berettigelsen eller Ikke-Berettigelsen af den nu foreslaaede Løn. Der kan jo tænkes det Forhold, og det foreligger ogsaa i Praksis, at en Stilling i et overordenlig langt Aaremaal ikke har været Genstand for nogen Lønningsreform. Den er derfor blevet staaende med meget lav Løn, idet den er blevet forbigaaet ved Lønningsreformerne. Og naar den Lønning saa bliver

præsenteret sammen med den foreslaaede, bliver Differencen meget stor. Men drager man deraf den Slutning, at nu stilles den paagældende Stilling særlig gunstigt, siden den kommer saa højt op, mener jeg, at man drager en fejl Slutning. Princippet med en saadan Sammenligning kan ikke uden videre anvendes overfor Tjenestestillinger som de her nævnte, hvorefter nogle viser tilbage til Lønningslove, der ligger 25—30, ja 50 Aar tilbage i Tiden. Jeg giver det ærede Medlem Ret i, at der for de større Stillinger er Tale om meget betydelige Stigninger. Men ved Universitetet er der netop i de senere Aar foregaaet en meget betydelig Udvikling baade med Hensyn til Studenternes Antal, med Hensyn til Laboratorieundervisning o. s. v. Derfor kan der ogsaa nok anføres vægtige Grunde for, at en Lønningsreform her vil skabe ret forskellige Lønningsforhold fra de tidligere.

Der er særlig med Hensyn til Professorernes Begyndelseslønninger en meget betydelig Stigning, nemlig fra 3,600 til 5,000 Kr. Nu er Forholdet imidlertid, at Professorernes Ansættelsesalder har været stigende i Aarenes Løb, hvilket er oplyst, jeg husker ikke, om det er i Lovforslagets Anmærkninger eller i Universitetskommissionens Betænkning, og der er derfor ret stærke Argumenter for at gaa noget op med disse Begyndelseslønninger. Jeg kan dog ikke give det ærede Medlem fra Vordingborg (Dahl) helt Ret i den Sammenligning, han drog mellem Dommerstillinger og Universitetsprofessorernes Stillinger. Man maa nemlig erindre, at man mere og mere kommer ind paa, at der ikke maa knyttes Bierhverv til Dommerstillinger. Men det er vi absolut ikke kommet ind paa med Hensyn til den Institution, jeg her har nævnt.

At Docenternes Kaar er blevet forbedret, er naturligt, eftersom Docenternes Stilling gennem Aarene er undergaaet en Udvikling, der betyder en væsentlig Forandring. De meget lave Honorarlønninger for disse Stillinger er absolut ikke tidssvarende. Det er derfor rimeligt, at der kommer en Stigning, ligesom Indførelse af Pensionsret er naturligt, da Stillingerne ikke altid er Gennemgangsstillinger, men meget ofte varige og beklædes af Mænd, der videnskabeligt set betyder